

REPUBLIKA E KOSOVËS

REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO

GJYKATA SUPREME E KOSOVËS

VRHOVNI SUD KOSOVA – SUPREME COURT OF KOSOVO

U pravnoj stvari :

AC-I-19-0206

Tužilac

V. (B) J, iz Đakovice, sa prebivalištem u Beogradu, koga zastupa Projekat Pravna pomoć, advokat V. A iz Gračanice.

Protiv:

Žalilac / Tužene

1. Kosovska agencija za privatizaciju (KAP), Ul. "Agim Ramadani" br. 23, Priština.

2. DP "M" (raniji naziv "Ž"), Đakovica – Organ likvidacije KAP

Žalbeno veće Posebne komore Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju (PKVS), u sastavu: Ilmi Bajrami, predsedavajući sudija, Sabri Halili i Mr. sc. Sahit Sylejmani, sudije, rešavajući po žalbi tužene strane, uložene protiv Rešenja Specijalnog veća PKVS-a, SCC-11-0252, od 11. Novembra 2019. godine, na odlučujućem ročištu održanog dana 30.01.2020. godine, donosi:

REŠENJE

- 1 Žalba tužene je osnovana.
2. Menja se Rešenje Specijalnog veća, SCC-11-0252 od 11. novembra 2019. godine.
3. Odbija se predlog tužioca za izricanje preliminarne sudske zabrane

Proceduralne okolnosti i činjenično stanje

Tužilac je, dana 22. oktobra 2019. godine, podneo tužbu PKVS-a, sa predlogom za izricanje preliminarnu sudsku zabranu.

Tužilac zahteva da se KAP obavezuje da prekine svaku radnju usmerenu na prodaju imovine tužioca koja se sastoji od nepokretne imovine – poslovnog prostora koja je zavedena kao katastarska parcela br. 5134/18, katastarska zona Đakovica - grad, površine od 173 kvadratnih metara, kao i zemljišta koje pripada ovom poslovnom prostoru (sporna imovina).

Tužilac tvrdi da je stekao vlasništvo nad spornom imovinom ugovorom o kupoprodaju nepokretnosti, overenom u Opštinskom sudu u Đakovici, Ov. br 581/97 od 3. oktobra 1997 godine.

Prema tužiocu, sporna imovina nije upisana na njegovo ime u Katastarskoj kancelariji u Đakovici.

Sada, prema tužiocu, spornu imovinu je uzurpirao treće lice protiv koga se u Opštinskom sudu u Đakovici (sada Osnovni sud) vodi krivični postupak, mada, prema njegovim rečima, on nema nikakve informacije o ovom postupku niti o bilo kojoj osobi protiv koje se vodi postupak.

Tužilac, tužbom predlaže donošenje mere bezbednosti (u daljem tekstu: MB) kojom se prva tužena, KAP, obavezuje da ne preuzima bilo kakve radnje ili bilo kakve pravne ili činjenične promene sporne imovine.

Tužbi su priloženi:

- Kopija ugovora, sklopljenog 16. aprila 1996. godine, između DP „Ž“ i tužioca, overenog od strane Opštinskog suda u Đakovici, prema registru Ov. br. 581/97. Ovaj ugovor pokazuje da je tužilac kupio spornu imovinu u iznosu od 512.000 dinara. (u daljem tekstu: UGOVOR)
- Kopija zapisnika sa licitacije, koju je održalo DP „Ž“, 12. marta 1996. godine. Iz nje se vidi da je od svih ponuđača (4 ponuđača) najvišu cenu ponudio tužilac,
- kopija odluke, koju je izdalo Ministarstvo finansija Republike Srbije – jedinica za imovinsko-pravna pitanja, od 10. maja 1996. godine, kojom je ugovornim stranama, kao što je gore opisano, dozvoljeno da zaključe ugovor o kupoprodaji sporne imovine.
- Kopije uplatnica, prema ugovoru i plaćanje poreza na nepokretnosti.

Dana 20. decembra 2011. godine, sud je izdao nalog tužiocu kojim se od njega traži da se izjasni da li se tužba, odnosno Mera bezbednosti upućuje i DP-u "M", kao vlasniku sporne imovine ili protiv KAP-a kao posebnog organa ili obema.

Prilikom prevođenja gorenavedenog naloga na srpskom jeziku, reči DP "M" pogrešno su prevedene DP "M" (ovaj prevod se ne poklapa sa originalnim potpisanim nalogom).

Tužilac, prodržavajući se gore navedenog naloga, predstavkom od 10. februara 2012. godine, precizira tužbu tako da kao tuženu stranu dodaje i DP „M“ (to postupajući po pogrešnom prevodu).

Sud je izdao nekoliko naloga proceduralne prirode, a tužilac je podneo nekoliko urgencija za donošenje odluke u vezi sa sudskom zabranom.

Dana 25. juna 2012. godine, Specijalno veće je njenim Rešenjem od 25. juna 2012. godine odbilo predlog tužioca za donošenje PSZ-a, kao neosnovana.

Žalbeno veće PKVS-a (u daljem tekstu: ŽV) je Rešenjem AC-I-12-0058 od 10. aprila 2014. godine usvojilo žalbu tužitelja kao osnovanu, poništilo Rešenje Specijalnog veća i odobravalu sudsku zabranu kao osnovanu tako da se tužena obavezuje da spornu imovinu ne proda do konačnog rešavanja po ovoj tužbi.

Noterizovanim ovlašćenjem koji je podneo PKVS-u 18. novembra 2015. godine, tužilac je ovlastio advokata M. N iz Kline da ga zastupa u PKVS-a.

Tužilac je 8. novembra 2018. podneo drugi zahtev za donošenje sudsku zabranu. Uz zahtev je priložio punomoćje kojom je tužilac sada ovlastio advokata V. A iz Gračanice.

U ovom zahtevu za donošenje sudsku zabranu, tužilac je tražio da se zabrane građevinski radovi na spornoj imovini, čime bi se promenila građevinska struktura sporne imovine i obavezala KAP odnosno izvođač na prekidanje svih građevinskih radova na spornoj imovini.

16. novembra 2018. godine, KAP je podnela odgovor na meru bezbednosti.

KAP predlaže da se predlog tužioca odbaci kao neprihvatljiv. Prema KAP-a, spornu imovinu, na osnovu ugovoru o zakupu sklopljenom između preduzeća "M" (likvidacioni organ) i Z. M, koristio je ovaj poslednji. KAP dalje tvrdi da je Z. M odgovorna osoba koja je započela građevinske radove. KAP dalje navodi da je sa zakupcem Znurizom Morinom raskinula ugovor 29. marta 2018 godine i da je protiv njega podneta krivična prijava 12. aprila

2018 godine. KAP tvrdi da se uvek pridržava Rešenja Žalbenog veća AC-I-a. 12-0058 od 10. aprila 2014 godine. Iz svih ovh razloga predlaže da se preliminarna sudska zabrana odbaci ili odbije kao neosnovana.

KAP je odgovoru priložila:

- Kopiju izveštaja sa terenskog obiliska, sastavljen 21. marta 2018. godine.
- Kopiju i obaveštenje o raskidu ugovora, dana 29. marta 2018. godine upućene Znuriz Morini.
- Kopiju ugovora o zakupu sklopljenog između preduzeća „M“ (u likvidaciji) i Z. M.
- Kopiju krivične prijave protiv Z. M, podnesena Osnovnom tužilaštvu u Đakovici 12. aprila 2018 godine, koju je podnela KAP.

Dana 11. novembra 2019. godine, Specijalno veće je Rešenjem SCC-11-0252 odobrilo zahtev tužioca za sudska zabranu i obavezalo tuženog da ne preduzima nikakve radnje u vezi sa poslovnim prostorom, katastarska parcela br.5134/18, katastarska zona, Đakovica, površine od 173 m², zavedene na ime tuženog NSH. „M“, uključujući privatizaciju ili otuđenje, prenos trećim licima, davanje u zakup ni stvjanje kao direktan teret ili hipoteke do konačne odluke PKVS-a, uključujući odluku Žalbenog veća.

Tužena/KAP je dana 27.11.2019 godine uložila žalbu (u daljem tekstu Žalilja) protiv Rešenja SCC-11-0252 od 11. novembra 2019 godine. (osporeno rešenje) zbog suštinskih povreda odredbi parničnog postupka, pogrešnog i nepotpunog utvrđivanja činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava.

KAP smatra da je Specijalno veće verovalo samo tvrdnjama podnosioca zahteva. Sud takođe nije uzeo u obzir činjenicu da je na predmetnu imovinu već uvedena preliminarna sudska zabrana još od 10. aprila 2014. godine. KAP je dalje tvrdila da je preduzela sve potrebne radnje da zaštiti spornu imovinu. Raskinula je Ugovor sa zakupcem i podnela krivičnu prijavu protiv njega.

Iz tih razloga, KAP predlaže da se žalba prihvati kao osnovana i da se preliminarna sudska zabrana u ovom slučaju ukine i poništi osporeno rešenje.

Odgovor KAP-a dostavljen je tužiocu 16.12.2010 godine. Do sada nije dobijen odgovor.

Pravno obrazloženje

Žalba je osnovana.

Na osnovu člana 69.1 Zakona Republike Kosovo br. 06/L-086 u Specijalnoj komori Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju, Žalbeno veće je donelo odluku da ne održi usmeni deo postupka.

Osporeno rešenje Specijalnog veća PKVS-a nije tačno u rezultatu i u pravnom obrazloženju stoga je potrebno poništiti isto.

Kriterijumi o tome kada treba da se donese preliminarna sudska zabrana utvrđeni su u članu 61. Zakona o Posebnoj komori: Strana mora da dostavi pouzdan dokaz da će stranka pretrpeti neposrednu i nepopravivu štetu ako preliminarna zabrana ne bude odobrena. Ovi kriterijumi su postavljeni tako da ako bilo koji od gore navedenog nedostaje, zahtev će biti odbijen.

Zahtev za verodostojne dokaze sadrži oba: verovatnoću da postoji traženo pravo= pretpostavka dovoljnog pravnog osnova i rizik neposredne i nenadoknadive štete prema tom pravu, budući da neposredni i nenadoknadivi gubitak i šteta mogu nastati samo ako stvarno postoji navodno pravo (videti stalnu sudsku praksu Žalbenog veća PKVS-a: prim. inter alia, ASC-10-0079, ASC-10-0081, ASC-10-0017 , ASC-10-0049, ASC-10-0088, AC-I-14-0309).

Prema tome, tužilac koji traži preliminarnu sudsku zabranu mora dokazati pouzdan dokaz da će stranka pretrpeti neposrednu i nepopravivu štetu ako preliminarna zabrana ne bude odobrena.

Opasnost od nanošenja neposredne i nenadoknadive štete nije navedena od tužioca, kao što je utvrdilo Specijalno veće PKVS-a. Tužilac sada zahteva da se obustave građevinski radovi na spornoj imovini, čime bi se promenila građevinska struktura sporne imovine, i obavezalo PKVS odnosno naručioc i izvođači radova da prekinu sve građevinske radove na spornoj imovini. U svom odgovoru, kao i iz izvedenih dokaza, KAP je tvrdila da je sa Z. M raskinula ugovor o zakupu 29. marta 2018 godine i da je protiv njega podneta krivična prijave 12. aprila 2018. godine.

U ovom slučaju, KAP je dokazala da je preduzela sve potrebne mere da se zaštiti činjenično stanje spornog predmeta. Sada je opasnost uklonjena i ne postoji nijedna nova okolnost koja opasnost od štete čini trenutnom. Što se tiče prenosa ili zakosnog otuđenja predmetne imovine, Žalbeno veće je, Rešenjem AC-I-12-0058 od 10. aprila 2014. godine, već izreklo meru preliminarne sudske zabrane.

Iz tih razloga Žalbeno veće smatra da Specijalno veće PKVS-a nije utvrdilo tačno da uslovi iz člana 61. ZPK-a nisu ispunjeni u ovom konkretnom slučaju, pa stoga žalba mora biti prihvaćena i odluka Specijalnog veća treba da se poništi. Argumentacija Specijalnog veća za ispunjavanje uslova za izdavanje prethodnog sudske naloga nije zasnovana na zakonu.

Iz ovih raloga i na osnovu člana 9.10 ZPK-a odlučeno je kao u izreci.

Sudske takse:

Pošto je tužilac, dana 12.12.2019. godine, platio iznos od 100 evra, za žalbene postupke nisu određene dodatne sudske takse.

Odluku donelo Žalbeno veće PKVS-a 30/01/ 2020.

Ilmi Bajrami , Predsedavajući sudija _____